

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Ek/2067/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123381730
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Hric
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6123381730.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: 1/ A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXX/XX, XXX XX C., 2/ A. A., nar. XX.X.XXXX, bytom A. B. XXX/XX, XXX XX C., zák. zast.: C. D. A., nar. X.X.XXXX, bytom A. B. XXX/XX, XXX XX C., práv. zást.: LÖWY & LÖWY s. r. o., so sídlom Slowackého 56, 821 04 Bratislava-Ružinov, IČO: 47 236 230, proti povinnému: E. E. A., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX/X, XXX XX G. A., prá. zást.: JUDr. Jozef Pojdák, advokát, so sídlom Sv. Cyrila a Metoda 12, 900 29 Nová Dedinka, IČO: 30 849 551, o vymoženie zameškaného a bežného výživného, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Peter Baranay, so sídlom Ventúrska 16, 81101 Bratislava, IČO: 44 955 774 pod zn. 362EX 345/23, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Okresnému súdu Banská Bystrica bol dňa 21. 08. 2023 doručený návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie zameškaného a bežného výživného na základe exekučného titulu – rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 39P/76/20196 zo dňa 27. 06. 2019, vykonateľný dňa 08. 07. 2019 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 22. 08. 2023 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Petra Baranay, so sídlom Ventúrska 16, 81101 Bratislava, IČO: 44 955 774, ktorý ju vedie pod zn. 362EX 345/23.

3. Dňa 31. 08. 2023 bolo povinnému doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Následne povinný dňa 06. 09. 2023 doručil súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k Exekučného poriadku v zákonnej lehote. Súdny exekútor súdu predložil na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného.

4. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že si plnil vyživovacie povinnosti riadne a včas a dokonca aj nad rámec povinnosti stanovenej súdom. Vyživovacia povinnosť bola povinnému určená v čase, keď jeho príjem bol dostatočne vysoký na to, aby mohol svojim maloletým deťom poskytnúť výživné v uvedenej výške. U povinného nastali také skutočnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré ho obmedzujú v možnostiach nakladať so svojim majetkom a rovnako aj príjem sa znížil v porovnaní s obdobím, kedy bol vydaný rozsudok o rozvoze manželstva a určení výživného. Povinný podal návrh na zníženie výživného na Okresný súd Bratislava III pod sp. 38P/122/2022. Povinný poukázal na uznesenie Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR sp. zn. VII/3 Gv 67/21/1000-200 zo dňa 29. 09. 2022, ktorým bol zaistený celý majetok povinného. Suma 820,- Eur titulom zameškaného výživného ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie bola ešte pred doručením upovedomenia o začatí exekúcie vypořiadaná. Uviedol, že do 30. 06. 2023 nebol povinný v omeškaní so žiadnou platbou výživného na maloleté deti. Výživné, ktoré malo byť uhradené do 15. 07. 2023 bolo uhradené dňa 01. 08. 2023 spolu vo výške 750,-

Eur. Výživné, ktoré malo byť uhradené do 15. 08. 2023, bolo uhradené dňa 31. 08. 2023. Ohľadom zvyšnej sumy vo výške 70,- Eur povinný uviedol, že v mesiaci február 2023 uhradil výživné vo výške 70,- Eur ako poplatok za „venček“ a uhradil aj náklady za čistenie obleku. Dňa 20. 02. 2023 uhradil výživné v sume 330,- Eur. Povinný žiada exekúciu v celom rozsahu zastaviť a zároveň požiadal o odklad exekúcie v zmysle § 61h Exekučného poriadku.

5. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že „Povinný odôvodňuje svoj návrh na zastavenie exekúcie skutočnosťou, že časť zameškaného výživného uhradil ku dňu 31.08.2023. Uvádza, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo exekučným súdom vydané dňa 22.08.2023, pričom súdny exekútor vydal dňa 23.08.2023 upovedomenie o začatí exekúcie. Z vyššie uvedeného je preto jednoznačne zrejmé, že dlžné výživné bolo uhradené po začatí exekučného konania, ako aj po začatí exekúcie. Domnievame sa, že dlžné výživné bolo uhradené práve a len v súvislosti s procesnými úkonmi v exekučnom konaní. Oprávnený potvrdzuje, že zo strany povinného bolo uhradené zameškané výživné v sume 750,00 EUR. Trváme na tom, že zo strany povinného nebolo uhradené výživné (zameškané) v sume 70,00 EUR. Z obsahu rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č. k. 39P/76/2019-127 vyplýva jednoznačne stanovená povinnosť v zmysle ktorej sa Otec sa zaväzuje prispievať na výživu maloletého A. A., nar.XX.XX.XXXX sumou 400,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvode manželstva a sa zaväzuje prispievať na výživu maloletej A. A., nar. 17.05.2009 sumou 350,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvode manželstva. Poskytnutie peňažných prostriedkov do rúk syna možno považovať výlučne za príspevok nad rámec stanoveného výživného, poskytnutý dobrovoľne na úhradu mimoriadnych výdavkov a nemožno ho zamieňať s povinnosťou riadne a včas platiť výživné k rukám matky. Ak by sme pripustili argumentáciu povinného o možnosti transformovania úhrad výživného na poplatky, resp. bežné výdavky jeho detí (na ktorých by sa mal ako rodič podieľať aj nad rámec vyživovacej povinnosti stanovenej súdom), mohlo by to skĺznuť do takých absurdít, že otec, resp. povinný by si zo sumy stanovenej súdom mohol „odčítavať“ aj iné bežné výdavky, ktoré sú bežne spojené s jeho úlohou ako rodiča. Poskytnutie peňažných prostriedkov synovi preto nemožno považovať za splnenie vyživovacej povinnosti, ale len za dobrovoľnú snahu (rozhodnutie) povinného kryť aj mimoriadne (zvýšené) výdavky na maloletého. Na základe vyššie uvedeného tak tvrdenie otca, resp. povinného o neexistencii zameškaného výživného nie je pravdivé, rovnako ako nie je ani pravdivé, že otec nikdy predtým nemeškal s plnením výživného, nakoľko sám vo svojom podaní uviedol 2 prípady, kedy sa tak stalo. Nakoľko sa už aj v minulosti stalo, že otec, meškal s platením výživného pre maloleté deti, máme za to, že je dôvodné aby súdny exekútor pokračoval v exekúcii aj pokiaľ ide o vymoženie opakovaných mesačných platieb výživného. Vzhľadom na vyššie uvedeného máme za to, že neexistujú žiadne dôvody na zastavenie exekúcie. Povinný odôvodňuje svoj návrh na odklad exekúcie skutočnosťou, že mu na základe rozhodnutia Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR, sp. zn. VII/3 Gv 67/21/1000-200 zo dňa 29.09.2022 bol zaistený celý majetok, ako aj skutočnosťou, že má aj manželku a ďalšie dve maloleté deti. Uvádza, že na základe rovnakých skutočností, na základe ktorých povinný navrhuje, resp. odôvodňuje svoj návrh na odklad exekúcie, podal aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v podobe zníženia výživného na maloleté deti (oprávnených). V tejto súvislosti by sme si dovolili poukázať na skutočnosť, že OSBA III svojim uznesením, sp. zn. 38P/122/2022-176 zo dňa 20.12.2022 návrh na nariadenie odkladného opatrenia zamietol. O odvolaní otca (povinného), KSBA uznesením, č. k. 11Cop/63/2023-212 zo dňa 24.04.2023 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie. V odôvodnení rozhodnutia KS BA uviedol, že: „Za osvedčenie potreby okamžite zasiahnuť do pomerov maloletých detí a rodičov bez skúmania hmotnoprávných predpokladov na možnú zmenu právoplatného rozhodnutia súdu, naposledy upravujúceho výšku výživného, nie je možné považovať pribudnutie ďalších vyživovacích povinností otcovi, otcom tvrdené zníženie jeho príjmu v porovnaní s príjmom dosahovaným v čase ostatného rozhodnutia (z obsahu spisu táto skutočnosť jednoznačne nevyplýva), dočasnú práceneschopnosť otca trvajúcu od 18.01.2023 (podľa otca dlhodobej), vykazovanú stratu obchodnej spoločnosti Brand Media s.r.o., v ktorej je otec jediným spoločníkom a konateľom (ktorej daňový základ v roku 2019 podľa doložených dokladov bol vo výške 5.112 eur a spoločnosť evidovala záväzky v hodnote 82.408 eur) a ani skutočnosť, že uznesením Špeciálnej prokuratúry GP SR sp.zn. VII/3 Gv 67/21/1000-200 zo dňa 29.09.2022 bol zaistený majetok otca (ku ktorému došlo po začatí trestného stíhania otca za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny).“ Máme za to, že z rozhodnutia KSBA jasne vyplýva, že vyživovacia povinnosť otca, resp. povinného je prvoradá a nemožno ju znižovať, resp. obmedzovať na úkor maloletých, len z dôvodu, že povinnému vznikli ďalšie výdavky, resp. mu bol zaistený majetok, nakoľko toto konanie nezapríčinili maloletí, ale len povinný sám. Sme toho názoru, že skutočnosti uvádzane otcem, resp. povinným

nemôžu byť argumentom pre povolenie odkladu exekúcie (pre vymoženie výživného na maloleté deti), nakoľko pokiaľ by došlo k odkladu exekúcie, mohlo by dôjsť k ohrozeniu možnosti uspokojovania potrieb maloletých, a to v podobe neuhradenia, resp. neplnenia si vyživovacej povinnosti otca, resp. povinného k maloletým deťom. Na základe vyššie uvedeného máme za to, že neexistujú žiadne dôvody na odklad exekúcie. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považujem návrh na zastavenie exekúcie ako aj návrh na odklad exekúcie za nedôvodný.“

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

9. Podľa § 61h ods. 1 Exekučného poriadku, Exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak

- a) povinný v priebehu exekúcie zomrel,
- b) bola podaná vylučovacia žaloba alebo prebieha konanie o určení vlastníckeho práva podľa § 44 ods. 9,
- c) povinný, ktorý je fyzickou osobou, podal žiadosť o povolenie splátok, na ktorú sa prihliada,
- d) povinný, ktorý je fyzickou osobou, podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že sa bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky,
- e) povinný pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom zaplatil zameškané výživné vrátane trov oprávneného a exekútora, podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že bežné výživné bude ďalej prostredníctvom exekútora plniť dobrovoľne,
- f) povinný, ktorý podal návrh na zastavenie exekúcie, zložil zábezpeku v hodnote vymáhaného nároku na osobitný účet exekútora zriadený na tento účel,
- g) z osobitného predpisu vyplýva, že sa exekúcia odkladá alebo že sa prerušuje,
- h) po začatí exekúcie bolo rozhodnuté o odklade vykonateľnosti exekučného titulu,
- i) súd podal Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania, pretože dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov,
- j) súd podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

10. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR (Rozsudok Najvyššieho súdu č.k. 5 Cdo/217/2010 zo dňa 26.01.2012) vyplýva priamo zo zákona (zákonná vyživovacia povinnosť) a nie až na základe rozhodnutia súdu. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom trvá dovtedy, kým deti (aj po dosiahnutí plnoletosti) nie sú schopné samy sa živiť. Súd rozhodne o vyživovacej povinnosti iba vtedy, pokiaľ ju rodičia neplnia dobrovoľne alebo sa nedohodnú na jej plnení. Preto je potrebné, aby súd, ktorý rozhodol o výživnom dieťaťa, vždy stanovil začiatok plnenia vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, a to ku dňu, kedy rodič prestal dobrovoľne plniť. Tým súd však vyživovaciu povinnosť nezakladá, pretože tá vzniká zo zákona, ale iba ju deklaruje; povinnosť plniť výživné odo dňa, od ktorého rodič prestal dobrovoľne plniť. Z povahy výživného vyplýva, že právo na

výživné je osobným právom dieťaťa, ktoré sa zabezpečuje samostatne výrokom súdu. Pri určovaní výšky výživného a začiatku plnenia vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu prihliadne na dobrovoľne uskutočnené plnenie. V exekučnom konaní je však situácia diametrálne odlišná. Úlohou exekučného konania je zabezpečiť nútený výkon súdneho alebo iného rozhodnutia aj proti vôli povinného. Je na povinnom, aby predložil súdu návrh na zastavenie exekúcie a ozrejmil súdu všetky skutočnosti ku dňu podania tohto návrhu, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie, a pre exekučné konanie, a samotnú exekúciu vedenú u povereného súdneho exekútora sú relevantné plnenia až po vykonateľnosti exekučného titulu podľa jeho výrokov.

11. Exekučným titulom – rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 39P/76/20196 zo dňa 27. 06. 2019 v konaní o návrhu na rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom súd schválil dohodu rodičov, v zmysle ktorej sa otec zaväzuje prispievať na výživu maloletého A. A., nar.XX.XX.XXXX sumou 400,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvode manželstva. Ďalším výrokom sa otec zaväzuje prispievať na výživu maloletej A. A., nar. 17.05.2009 sumou 350,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvode manželstva.

12. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie zameškaného výživného (ku dňu podania návrhu) vo výške 820,- Eur a na vymoženie bežného výživného vo výške 750,- Eur, ktoré vyplýva z výroku exekučného titulu. Súd v tomto smere uvádza, že platby uvedené oprávneným sa zhodujú s predloženými potvrdeniami o úhrade zo strany povinného v návrhu na zastavenie exekúcie. Po preskúmaní uvedených platieb súd konštatuje, že návrh na vykonanie exekúcie na zameškané výživné vo výške 820,- Eur bol podaný oprávnene.

13. Exekučný súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku a oboznámil sa s prílohou, na ktorú sa povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie odvoláva, ako aj s vyjadrením oprávneného. Súd zistil, že povinný po začatí exekučného konania, ktoré sa začalo podľa § 50 ods.1 Exekučného poriadku dňa 21. 08. 2023, uhradil platbou zo dňa 31. 08. 2023 v prospech účtu oprávneného sumu vo výške 750,- Eur. Súd tak má za preukázané, že ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie si povinný svoju povinnosť uloženú exekučným titulom nesplnil. Oprávnený mal preto právo, v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, toto plnenie vynútiť prostredníctvom súdneho exekútora, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na podklade vykonateľného exekučného titulu, v súlade s § 45 ods. 2 písm. k) a § 48 Exekučného poriadku. K platbe povinného vo výške 50,- Eur za „venček“ a platbe vo výške 20,10 Eur za čistenie obleku súd uvádza, že na uvedené úhrady súd nemôže prihliadnuť, nakoľko ako sám povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol dôvodom bola platba za venček a čistenie obleku a nešlo teda o výživné ale o príspevok nad rámec plnenia vyživovacej povinnosti.

14. Keďže k zániku vymáhaného nároku došlo až počas prebiehajúceho exekučného konania, nejde o dôvod na vyhovieť návrhu povinného na zastavenie exekúcie, nakoľko toto konanie je sporom o tom, či sa exekučné konanie začalo oprávnene, či boli na podanie návrhu na začatie exekučného konania splnené všetky zákonné predpoklady. Úhrada vymáhaného nároku priznaného exekučným titulom by bola dôvodom na vyhovieť návrhu povinného na zastavenie exekúcie len v prípade, ak by k tejto úhrade došlo v časovom rozmedzí od vydania exekučného titulu až po deň predchádzajúci dňu začatia exekučného konania, t. j. ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. V opačnom prípade, teda ak povinný plní v prospech oprávneného po začatí exekučného konania (bez ohľadu na to, či bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie alebo upovedomenie o jej začatí), pôjde vždy o vymoženie, resp. čiastočné vymoženie pohľadávky. Dobrovoľné splnenie dlhu povinným počas exekučného konania jednoznačne vylučuje zavinenie oprávneného na zastavení exekúcie a v plnej miere priznáva jeho oprávnenie uplatňovať svoje nároky prostredníctvom exekúcie.

15. Súd v tomto smere podotýka, že dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Z predložených dôkazov nevyplýva, že povinný výživné uhradil v celom rozsahu. Súd v danom prípade konštatuje, že podanie návrhu na vykonanie exekúcie bolo dôvodné, nakoľko je úlohou povinného strpieť exekučné konanie, ktoré sám zapríčinil nepravidelnými úhradami, ktoré zároveň neboli vo výške

stanovenej predmetným exekučným titulom, v dôsledku čoho došlo k nedoplatku na výživnom. Výživné je opakujúce sa mesačné peňažné plnenie, ktoré má spotrebný charakter, a ktoré je povinný platiť rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Spotrebný charakter výživného znamená, že výživné musí byť nielen pravidelné, ale musí byť uhradené aj v presnej výške. Súd preskúmaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie a príloh k nemu mal za nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie mal povinný voči oprávnenej neuhradený dlh vyplývajúci z exekučného titulu.

16. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namietal aj podanie návrhu na zníženie výživného na Okresný súd Bratislava III. Súd dopytom na OS Bratislava III pod sp. zn. B3-38P/122/2022 zistil, že dňa 01. 12. 2023 bolo vydané rozhodnutie, ktorým súd v tretom výroku konanie v časti o znížení výživného zastavil.

17. V nadväznosti na žiadosť povinného o odklade exekúcie súd uvádza, že pokiaľ ide o odklad exekúcie, o odklade exekúcie rozhoduje súdny exekútor formou upovedomenia o odklade exekúcie. Exekučný poriadok, ktorý nadobudol účinnosť od 01.04.2017 taxatívnym spôsobom upravuje dôvody odkladu exekúcie (ustanovenie § 61h Exekučného poriadku).

18. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že tu nie je dôvod zastavenia exekúcie, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.